

ЛОГОПЕДИЧНІ ІГРИ ТА ВПРАВИ

на розвиток слухової уваги, сприймання, пам'яті

“Що ти почув?”

Дитина тихо сидить в кімнаті. Запропонуйте заплющити очі й послухати вулицю. Через деякий час дозвольте розплющити очі, та розпитайте дитину про її враження. Можливо вона почула гудок машини або сміх дітей, можливо – голос пташки чи ваше дихання і т.д.

“Де плескали в долоні?”

Дитина стоїть посеред кімнати з заплющеними очима. Ви тихенько станьте в будь-якому кутку кімнати, та плесніть в долоні. Дитина, не відкриваючи очі повинна вказати напрямком, звідки вона почула сплеск.

“Вгадай, хто покликав”

В цій грі беруть участь не менше 3 дітей або членів сім'ї. Дитина стоїть посеред кімнати з заплющеними очима. Хто-небудь з інших гравців повинен покликати її. Дитина відгадує, хто саме її покликав.

“Доручення”

Дитина сидить на відстані 5-6 м від дорослого . У вас на столі покладені різні іграшки. Ви чітко, середньої сили голосом звертається до дитини: “Візьми м'ячик і поклади його на килим” або: “Візьми зайчика і посади його на стілець” і т.д. Потім даєте завдання вже тихим голосом.

“Луна”

Дитина тихо сидить в кімнаті. Ви пропонуєте їй слухати уважно, та повторювати за вами слово. Важливо навчити дитину вслуховуватися в звучання слів, тому намагайтеся говорити слова неголосно, пошепки. Необхідно дотримуватись принципу від простого до складного: насамперед добирати слова, не схожі за звуковим складом (Аня, кіт, стрибай, веселий, швидко), а потім – близькі за звучанням, але різні за змістом (Оля, Коля, сам, там, син, лин).

“Запам'ятай слова”

На столі під серветкою лежать предметні картинки або іграшки. Ви пропонуєте дитині послухати два-три слова-назви, запам'ятати їх, а потім знайти на столі відповідні картинки (іграшки).

“Слухаємо музику”

Дуже велике значення для розвитку слухового сприймання має слухання музики. Тому рекомендується проводити, так звані, музичні хвилинки. Під час них ви пропонуєте дитині сісти або лягти на килим, бажано з заплющеними очима, що допомагає розслабитися і не реагувати на зорові подразники, а зосередити свою увагу на джерело звуку.

“Що звучало – розкажемо, як звучало – покажемо”

Мета гри – навчити визначати джерело звуку, розвивати слухову увагу, пам’ять. Спочатку пропонуємо прослухати, розпізнати та запам’ятати такі звуки: шелест аркушів книги, клацання ключів, м’яча, дзюрчання води, що ллється. Потім дорослий знов створює ті ж самі звуки, стоячи за екраном, а дитина називає, який предмет звучав, та самостійно відтворює аналогічний звук, використовуючи потрібні предмети.

“Тихо-гучно”

Навчаємо визначати силу звучання іграшкових фортепіано, барабана, сопілки, бубна.

Дорослий грає на лялькових інструментах спочатку тихо, потім гучно. Дитина слухає уважно, та, за завданням дорослого, створює самостійно на заданому інструменті тихий, або гучний звук.

“Хто як розмовляє”

Формуємо вміння визначати джерело звуків, розвиваємо слухову увагу, слухову пам’ять, навчаємо звуконаслідувати голоси тварин.

«Гуси стали гелготати

По-гусиному кричати: «га-га-га».

Кошенята замурчали: «мур-мур-мур».

Горобці зацвірінчали: «цвінь-цвірінь!».

Коні заіржали: «і-гі-гі!».

Жабенята квакали: «ква-ква-ква».

Каченята крякали: «кря-кря-кря»

Солов’ї висвистували: «ф’ю-ф’ю-ф’ю!»

Після прочитання вірша «розмовляємо» з дитиною мовою тварин.

